

A háromlevelű lóhere

Egyszer kint az udvaron sétálgattam, és találtam egy háromlevelű lóherét. Nagyon megörültem, ezért megmutattam anyukámnak. Anya így szólt:

– Lilla, te nem tudod, hogy csak a négylevelű lóhere hoz szerencsét?

Minden csak megszokás kérdése, gondoltam, és elhatároztam, hogy örülni fogok a háromlevelű lóherének is!

Állatkert, ahol nem volt semmi

Üdvözljük Önöket a világ leghíresebb állatkertjében!

Mielőtt elkezdik fölfedezni az állatok világát, el kell mondanunk néhány fontos hírt: Sajnos, a medve a büfében tartózkodik, szóval, ne keressék a helyén! Mint tudják, a tarajos sül éjszakai állat, ezért csak éjjel látható, de akkorra mi már zárva vagyunk! A pingvinek az antarktisi részlegünkön vannak, de ha ott se találják őket, az nem a mi hibánk, hanem az antarktisiak vesztették el őket! A rinocéroszunk bőre túl durva lett, ezért kozmetikushoz küldtük! A bűzös borz túl sok illatosítót kapott, ezért bódultan fekszik az odújában! A zsiráfunk az interneten összejött egy fiúval, és nem volt szívünk, hogy ezt a szerelmet megakadályozzuk! Az elefántnak összegabalyodott az ormánya, ezért kezelésen van. A hőség miatt a jegesmedvének beköltözött a hűtőbe, és nem hajlandó előjönni! A kígyónk túl unalmas állat volt, egész nap nem csinált semmit, ezért megszabadultunk tőle! A strucc megirigyelte a fészeklakókat, felköltözött egy magas fára, innen, sajnos, nem látható! A tigrisünk túl csíkos, ez csak szeszavarná Önöket!

Maradt még pár szúnyogunk, legyünk, kullancsunk, varjúunk, verebünk, de őket szükségtelennek tartottuk bezárni. Jó szórakozást!

A köpködő hűtő

Volt egyszer egy hűtő. Amikor a gyerekek reggeliztek, csak kitalálták, mit akarnak enni, és a hűtő máris kiköpte nekik.

– Kérünk tejet!

Máris előttük volt a tej.

– Kérünk sonkát!

Máris előttük volt a sonka.

Egyszer aztán megunta ezt a hűtő, és így szólt:

– Mindig csak ti esztek! Ebből elég! Most én fallak föl titeket! – kitátotta a száját, és hamm, bekapta a gyerekeket!

A hűtőben rettenetes hideg volt, brrrrr, dideregtek, fáztak.

Ekkor érkezett haza az anyukájuk. – Hol vagytok, gyerekek? – kérdezte, mert sehol se látta őket.

– Hűtő-bűtő, adjál ennem! – kiáltotta a nő.

– Dehogyan adok, hamm, bekaplak!

– Még hogy engem! – mondta dühösen az anya. Gyorsan kihúzta a konnektorból a hűtő dugóját. A hűtő kiolvadt, a gyerekek kiszabadultak.

A kiihatatlan málnaszörp

A piros pöttyös bögrében volt egy kevés málnaszörpös víz. Egy lány, legyen a neve, mondjuk, Aranka, ivott belőle egy keveset. És a bögréje máris csordultig telt szörppel.

– Jaj! – sikoltott fel a kislány. Hívta az anyukáját, de ő csak mosolygott egyet, aztán elment. Aztán az apját hívta, de az apja nevetve csak annyit mondott: „Ilyen butaságot!” A testvére csak beszélt, beszélt, Aranka szóhoz se jutott.

– Senki se hisz nekem! – mondta a lány, aki meg sohasem hazudott, és még több málnaszörpöt ivott. A bögrében olyan sok lett a málnaszörp, hogy már bele se fért, lassan egész tó lett belőle a szoba közepén.

Aranka kissé megrémült, majd így szólt: – Én megmondtam, ezt a málnaszörpöt lehetetlen kiinni! Anyja, apja és a testvére is megrökönyödve nézték a habzó tavat. Be kellett látniuk, hogy ez egyszer alaposan meléfogtak. Aranka sohasem hazudik.

